

2.5. Interkultúrna sociálna aplikácia

Úlohou kresťana, ako to vidno z pragmatickej analýzy, nie je súdiť a odplácať, ale konať dobro aj zoči-voči nespravodlivosti a nenechať sa vykoľajit' z tejto pozície ani zdanlivo nevyhnutnou potrebou odvety.

Veľmi citlivá téma vo všetkých kultúrach a na nich postavených spoločenských zariadeniach je vysporiadanie sa so zlom a nespravodlivosťou. Zároveň s technickým pokrokom ľudstva sa ukazujú nové a sofistikovanejšie formy otroctva, ktoré prechádzajú všetkými kultúrami a spôsobujú ohromné škody

Mnoho príhovorov sv. Jána Pavla II., sa zmieňuje o nespravodlivosti zotročovania ľudí.⁷⁹ Popri tom je v jeho magistériu prítomné varovanie pred novodobým otroctvom konzumizmu. V encyklike *Sollicitudo rei socialis* v 28. bode píše:⁸⁰

„Vedľa biedy, spôsobenej nedostatočným rozvojom, ktorú neslobodno trpieť, stojíme pred určitým druhom rovnako neprípustného nadpriemerného rozvoja, ktorý práve tak isto odporuje skutočnému dobru a šťastiu ako nedostatočný rozvoj. Takýto

⁷⁹ Porov. napríklad GIOVANNI PAOLO II.: *Discorso a Battery Park. New York 3.10.1979*. In: *Insegnamenti di Giovanni Paolo II., Vol.II/2*, Libreria Editrice Vaticana, Roma 1979, 569-572; GIOVANNI PAOLO II.: *Incontro con gli intellettuali e gli universitari nel Palazzo dei Congressi di Yaoundé. 13.10.1985*. In: *Insegnamenti di Giovanni Paolo II., Vol. XII/2*, Libreria Editrice Vaticana, Roma 1985, 363-374.

⁸⁰ JÁN PAVOL II.: *Sollicitudo rei socialis*, b.28. In: *Sociálne encykliky*, SSV, Trnava 1997.

nadpriemerný rozvoj, pozostávajúci v prílišnej hojnosti každého druhu hmotných dohier v prospech niektorých spoločenských skupín, ľahko urobí z ľudí otrokov "majetku" a bezprostredného pôžitku, ktorí myslia iba na to, ako rozmnožiť veci, ktoré už vlastnia, alebo ako ich nahradiť inými, dokonalejšími. To je takzvaná spotrebná civilizácia alebo konzumizmus, ktorý má za následok veľa "smeti" a "odpadkov". Vlastnený predmet, prekonaný iným, dokonalejším, sa jednoducho odhodí bez ohľadu na jeho možnú trvanlivú hodnotu alebo na možnosť poslúžiť ním nejakému chudobnému človekovi. Všetci sa takmer dotýkame smutných účinkov tohto slepého otroctva číreho konzumizmu: je to na prvom mieste hrubý materializmus a súčasne akási radikálna nespokojnosť, pretože hneď chápeme, - ak, pravda, sa nevzoprieme záplave verejnej reklamy a neustálej zvodnej ponuke rozličných výrobkov -, že čím viac človek má, tým viac chce mať, zatiaľ čo tie najhlbšie túžby ostávajú neuspokojené a možno aj udusené.“

Ako vidno deficit rešpektu a úcty k Stvoriteľovi má za následok deficit úcty k stvoreniu i samotnému človeku. Tak stvorenie ako aj človek sa zneužívajú a produkuje sa mnoho zbytočnej bolesti a utrpenia. Nereagovať na zlo ďalšou nespravodlivosťou je imperatívom, ktorý naprieč kultúrami môže meniť k lepšiemu a civilizovať.